

32003L0098

L 345/90

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2003 12 31

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/98/EB**2003 m. lapkričio 17 d.****dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Sutartis numato vidaus rinkos ir sistemos, užtikrinančios, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma, sukūrimą. Taisyklių ir praktikos valstybėse narėse, susijusių su viešojo sektoriaus informacijos naudojimu, derinimas padeda siekti šių tikslų.
- (2) Perėjimas prie informacijos ir žinių visuomenės turi įtakos kiekvieno Bendrijos piliečio gyvenimui, *inter alia*, sudarydamas sąlygas naudotis naujais informacijos prieigos ir gavimo būdais.
- (3) Skaitmeninis turinys šioje raidoje vaidina svarbų vaidmenį. Turinio kūrimas pastaraisiais metais davė postūmį greitai kurtis darbo vietoms, ir ši tendencija išlieka. Dauguma šių darbo vietų buvo sukurtos mažose įsikuriančiose įmonėse.
- (4) Viešasis sektorius renka, sudaro, atgamina ir platina daugybę įvairios informacijos daugelyje veiklos sričių, pavyzdžiui, socialinės, ekonomikos, geografijos, orų, turizmo, verslo, patentų ir švietimo informacijos srityse.
- (5) Vienas iš pagrindinių vidaus rinkos sukūrimo tikslų yra sukurti sąlygas, skatinančias Bendrijos masto paslaugų plėtojimą. Viešojo sektoriaus informacija yra svarbi pirminė medžiaga skaitmeninio turinio produktams bei

paslaugoms ir turi pati tapti netgi dar svarbesniu turinio šaltiniu bevielio turinio paslaugų plėtojimui. Plati tarptautinė geografinė aprėptis taip pat bus svarbus veiksnys šiame kontekste. Platesnės galimybės pakartotinai panaudoti viešojo sektoriaus informaciją turėtų, *inter alia*, sudaryti palankias sąlygas Europos bendrovėms išnaudoti jo potencialą ir prisidėti prie ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo.

- (6) Valstybėse narėse yra dideli taisyklių ir praktikos, susijusių su viešojo sektoriaus informacijos šaltinių naudojimu, skirtumai, kurie sudaro kliūtis šio pagrindinio dokumentų ištekliaus visaverčiam ekonominiam potencialui atskleisti. Tradicinė praktika viešojo sektoriaus institucijose naudojant viešojo sektoriaus informaciją vystėsi labai skirtingais keliais. Į tai turėtų būti atsižvelgiama. Dėl to turėtų būti imamasi minimalaus nacionalinių taisyklių ir viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo praktikų derinimo tais atvejais, kai nacionalinių teisės aktų ir praktikų skirtumai arba aiškumo stygius trukdo sklandžiai funkcionuoti vidaus rinkai ir tinkamai informacinės visuomenės raidai Bendrijoje.
- (7) Be to, nesant minimalaus suderinimo Bendrijos lygmeniu, teisės aktų leidyba nacionaliniu lygmeniu, kuri jau pradėta daugelyje valstybių narių siekiant reaguoti į technologijų iššūkius, galėtų netgi sukelti dar didesnius skirtumus. Tokių teisės aktų skirtumai ir neapibrėžtumas taps dar reikšmingesni tolesnėje informacinės visuomenės raidoje, o ji vis labiau naudojasi informacija, peržengdama valstybių sienas.
- (8) Bendras reikalavimų, reglamentuojančių pakartotinį viešojo sektoriaus dokumentų naudojimą, pamatas yra reikalingas norint užtikrinti sąžiningas, proporcingas ir nediskriminuojančias tokios informacijos pakartotinio naudojimo sąlygas. Viešojo sektoriaus institucijos renka, sudaro, atgamina ir platina dokumentus, kad atliktų savo visuomenines užduotis. Tokių dokumentų naudojimas dėl kitų priežasčių jau yra pakartotinis naudojimas. Valstybių narių politika gali siekti daugiau negu šioje direktyvoje nustatyti minimalūs standartai, šitaip leisdamas platesnį pakartotinį naudojimą.

⁽¹⁾ OL C 227 E, 2002 9 24, p. 382.

⁽²⁾ OL C 85, 2003 4 8, p. 25.

⁽³⁾ OL C 73, 2003 3 26, p. 38.

⁽⁴⁾ 2003 m. vasario 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2003 m. gegužės 26 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 159 E, 2003 7 8, p. 1) ir 2003 m. rugsėjo 25 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2003 m. spalio 27 d. Tarybos sprendimas.

- (9) Šioje direktyvoje nenustatyta pareiga leisti pakartotinį dokumentų naudojimą. Valstybės narės ar atitinkama viešojo sektoriaus institucija turės nuspręsti leisti ar neleisti pakartotinį naudojimą. Ši direktyva turėtų būti taikoma dokumentams, kurie padaromi prieinamais pakartotiniam naudojimui, kai viešojo sektoriaus institucijos licencijuoja, parduoda, platina informaciją, ją keičiasi ar ją skelbia. Siekiant išvengti kryžminių subsidijų, pakartotinis naudojimas turėtų apimti tolesnį dokumentų naudojimą pačioje organizacijoje veiklai, kuri nepriklauso viešųjų uždavinių sričiai. Viešųjų uždavinių sričiai nepriklausančią veiklą paprastai sudaro tiekimas dokumentų, kurie yra sudaromi ir už kuriuos imamas mokestis išimtinai komerciniu pagrindu ir konkuruojant su kitais rinkos dalyviais. Sąvokos „dokumentas“ apibrėžimu nesiekama aprėpti kompiuterinių programų. Direktyva remiasi esamais prieigos režimais valstybėse narėse ir nekeičia nacionalinių prieigos prie dokumentų taisyklių. Ji netaikoma tiems atvejams, kuriais piliečiai ar bendrovės pagal atitinkamą prieigos režimą gali gauti dokumentą tik tuo atveju, jei jie gali įrodyti konkretų interesą. Bendrijos lygmeniu Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 (teisė į gerą administravimą) ir 42 straipsniai pripažįsta kiekvieno Sąjungos piliečio ir kiekvieno fizinio ar juridinio asmens, gyvenančio ar turinčio registruotą būstinę valstybėje narėje, teisę susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų būti skatinamos naudoti jų turimus dokumentais pakartotiniam naudojimui. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų remti ir skatinti dokumentų, įskaitant oficialių teisės aktų leidybos ir administracinio pobūdžio tekstus, tai atvejais, kai viešojo sektoriaus institucija turi teisę leisti jų pakartotinį naudojimą.
- (10) Sąvokų „viešojo sektoriaus institucija“ ir „viešosios teisės reglamentuojama įstaiga“ apibrėžimai yra paimti iš viešųjų pirkimų direktyvų (92/50/EEB ⁽¹⁾), 93/36/EEB ⁽²⁾, 93/37/EEB ⁽³⁾ ir 98/4/EB ⁽⁴⁾). Šie apibrėžimai neapima valstybių įmonių.
- (11) Ši direktyva nustato labai bendrą termino „dokumentas“ apibrėžimą, atitinkantį naujus pokyčius informacinėje visuomenėje. Jis apima bet kokią viešojo sektoriaus institucijų turimų aktų, faktų ar informacijos ir bet kokios tokių aktų, faktų ar informacijos kompiliacijos pateikimą bet kuriais būdais (raštu ant popieriaus arba laikomą elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašą).
- Viešojo sektoriaus institucijos turimas dokumentas yra dokumentas tais atvejais, kai ta viešojo sektoriaus institucija turi tiesę leisti jį pakartotinai panaudoti.
- (12) Terminas duoti atsakymą į pakartotinio naudojimo prašymus turėtų būti pagrįstas ir atitikti lygiavertį terminą prašymams susipažinti su dokumentu pagal atitinkamus prieigos režimus. Pagrįsti terminai visoje Sąjungoje skatins kurti naujus bendrus sudėtinius informacijos produktus ir paslaugas visos Europos mastu. Patenkinusios pakartotinio naudojimo prašymą, viešojo sektoriaus institucijos turėtų leisti tais dokumentais naudotis laiko atžvilgiu taip, kad būtų galima išnaudoti jų visą ekonominį potencialą. Tai itin svarbu dinamiškam turiniui (pvz., eismo duomenys), kurio ekonominė vertė priklauso nuo neatidėliotino informacijos prieinamumo ir nuolatinio atnaujinimo. Jei naudojama licencija, savalaikis dokumentų prieinamumas gali būti aptariamasis kaip licencijos sąlyga.
- (13) Pakartotinio naudojimo galimybės gali būti gerinamos ribojant būtinumą rašytinius dokumentus keisti skaitmeniniais arba sudaryti skaitmenines rinkmenas, kad jie būtų tarpusavyje suderinami. Dėl to viešojo sektoriaus institucijos turėtų leisti naudotis dokumentais bet kuria parengtine forma ar kalba elektroninėmis priemonėmis tais atvejais, kai įmanoma ir tikslinga. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų palankiai žiūrėti į prašymus dėl ištraukų iš esamų dokumentų, kai norint patenkinti tokių prašymų tereikia atlikti paprastą veiksmą. Tačiau viešojo sektoriaus institucijos neprivalėtų teikti ištraukos iš dokumento tais atvejais, kai tai susiję su neproporcingai didelėmis pastangomis. Siekdamos sudaryti palankias sąlygas pakartotiniam naudojimui, viešojo sektoriaus institucijos turėtų daryti savo pačių dokumentus prieinamus tokia forma, kuri kiek įmanoma ir tikslinga nepriklausytų nuo specialios programinės įrangos naudojimo. Kur įmanoma ir tikslinga, viešojo sektoriaus institucijos turėtų atsižvelgti į dokumentų pakartotinio naudojimo galimybes neigaliams žmonėms.
- (14) Tais atvejais, kai imamas atlyginimas, bendros pajamos neturėtų viršyti bendrų dokumentų rinkimo, sudarymo, atgaminimo ir platinimo išlaidų kartu su investicijų grąža, prireikus deramai atsižvelgiant į viešojo sektoriaus institucijos savarankiško finansavimo reikalavimus. Sudarymas apima kūrimą ir sisteminių tvarkymą, o platinimas gali taip pat apimti naudotojo rėmimą. Išlaidų susigrąžinimas kartu su derama investicijų grąža, derinami su taikytiniais apskaitos principais ir tinkamu atitinkamos viešojo sektoriaus institucijos išlaidų apskaičiavimo metodu, sudaro viršutinę atlyginimo ribą, kad būtų užkirstas kelias pernelyg didelėms kainoms. Viršutinė atlyginimo riba, nustatyta šioje direktyvoje, neatmeta valstybių narių ar viešojo sektoriaus institucijų teisės taikyti mažesnę atlyginimą ar apkritai jo netaikyti, o valstybės narės turėtų skatinti viešojo sektoriaus institucijas, kad dokumentai būtų prieinami už atlyginimą, kuris neviršija dokumentų atgaminimo ir platinimo ribinių kaštų.

(1) OL L 209, 1992 7 24, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2001/78/EB (OL L 285, 2001 10 29, p. 1).

(2) OL L 199, 1993 8 9, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2001/78/EB.

(3) OL L 199, 1993 8 9, p. 54. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2001/78/EB.

(4) OL L 101, 1998 4 1, p. 1.

- (15) Užtikrinimas, kad viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo sąlygos būtų aiškos ir viešai žinomos, yra išankstinė Bendrijos informacijos rinkos plėtros sąlyga. Dėl to visos dokumentų pakartotiniam naudojimui keliamos sąlygos turėtų būti aiškos potencialiems naudotojams. Valstybės narės turėtų skatinti, jei reikia, internetu prieinamų dokumentų indeksų kūrimą, kad sudarytų palankias sąlygas pakartotinio naudojimo prašymams tenkinti. Pakartotinio dokumentų naudojimo prašytojai turėtų būti informuojami apie teisės gynimo būdus, susijusius su sprendimais ar praktika, turinčią jiems poveikį. Tai turi būti svarbu ypač mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios gali būti nesusipažinusios su sąveikomis su viešojo sektoriaus institucijomis iš kitų valstybių narių ir atitinkamais teisės gynimo būdais.
- (16) Visų viešojo sektoriaus disponuojamų ir, apskritai, prieinamų dokumentų - ne tik susijusių su politiniu procesu, bet ir su teisiniu ir administraciniu procesu - viešinimas yra esminė priemonė plėsti teisę žinoti, kuri yra pagrindinis demokratijos principas. Šis tikslas yra taikytinas visų lygmenų institucijoms - vietinėms, nacionalinėms ar tarptautinėms.
- (17) Kai kuriais atvejais pakartotinis dokumentų naudojimas vyks nesitarant dėl licencijos. Kitais atvejais bus išduodama licencija, nustatanti licencijos turėtoji pakartotinio naudojimo sąlygas, susijusias, pavyzdžiui, su atsakomybės klausimais, tinkamo dokumentų naudojimo, nekeitimo garantavimo ir šaltinio nurodymo klausimais. Jei viešojo sektoriaus institucijos licencijuoja pakartotinį dokumentų naudojimą, licencijos sąlygos turėtų būti sąžiningos ir skaidrios. Standartinės licencijos, kurios turi būti prieinamos internetu, taip pat šiuo atžvilgiu gali vaidinti svarbų vaidmenį. Dėl to valstybės narės turėtų numatyti galimybę gauti standartinės licencijas.
- (18) Jei kompetentinga institucija nusprendžia daugiau nebeįteikti tam tikrų dokumentų pakartotiniam naudojimui arba šių dokumentų daugiau nebeatnaujinti, ji turėtų tuos sprendimus pirma pasitaikiusia proga skelbti viešai, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis.
- (19) Pakartotinio naudojimo sąlygos turėtų būti nediskriminacinio pobūdžio panašioms pakartotinio naudojimo kategorijoms. Tai, pavyzdžiui, neturėtų užkirsti kelio viešojo sektoriaus institucijoms nemokamai keisti informaciją, skirta naudoti viešiesiems uždaviniams, o iš kitų asmenų imti atlyginimą už tų pačių dokumentų pakartotinį naudojimą. Tai neturėtų užkirsti kelio ir nustatyti diferencijuotą atlyginimo politiką komerciniam ir nekomerciniam pakartotiniam naudojimui.
- (20) Nustatydamos pakartotinio dokumentų naudojimo principus, viešojo sektoriaus institucijos turėtų laikytis konkurencijos taisyklių, kiek įmanoma vengdamos išskirtinių susitarimų su privačiais partneriais. Tačiau norint teikti bendro ekonominio intereso paslaugą, išskirtinė viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo teisė kartais gali būti būtina. Tai gali pasitaikyti tais atvejais, kai joks komercinis leidėjas, neturėdamas tokios išskirtinės teisės, nenori skelbti informacijos.
- (21) Ši direktyva turėtų būti įgyvendinama ir taikoma visiškai laikantis asmens duomenų apsaugos principų pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmenų duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾.
- (22) Ši direktyva neturi poveikio trečiųjų šalių intelektualinės nuosavybės teisėms. Siekiant išvengti abejonių, sąvoka „intelektualinės nuosavybės teisės“ apima tik autorių ir gretutines teises (įskaitant *sui generis* formų apsaugą). Ši direktyva netaikoma dokumentams, kuriems taikomos pramoninės nuosavybės teisės, pavyzdžiui, patentams, registruotiems dizainams ir prekės ženklams. Ši direktyva neturi poveikio viešojo sektoriaus institucijų intelektualinės nuosavybės teisių buvimui ar turėjimui, nei koku nors būdu riboja naudojimąsi šiomis teisėmis už šia direktyva nustatytų ribų. Šia direktyva nustatytos pareigos turėtų būti taikomos tik tiek, kiek jos yra suderinamos su tarptautinių susitarimų dėl intelektualinės nuosavybės teisių apsaugos, ypač Berno Konvencijos dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos (Berno konvencijos) ir Susitarimo dėl intelektualinės nuosavybės teisių, susijusių su prekyba, aspektų (TRIPS susitarimo), nuostatomis. Tačiau viešojo sektoriaus institucijos turėtų naudotis savo autorių teisėmis taip, kad palengvintų pakartotinį naudojimą.
- (23) Priemonės, padedančios potencialiems pakartotiniams naudotojams rasti dokumentus, prieinamus pakartotiniam naudojimui, ir pakartotinio naudojimo sąlygos gali gerokai palengvinti viešojo sektoriaus dokumentų tarpvalstybinį naudojimą. Dėl to valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų imtasi praktinio pobūdžio priemonių, padedančių pakartotiniams naudotojams ieškoti dokumentų, prieinamų pakartotiniam naudojimui. Tokių praktinio pobūdžio priemonių pavyzdžiai yra pagrindinių dokumentų (dokumentų, kurie yra arba gali būti plačiai pakartotinai naudojami) registrų sąrašai, prieinami internetu, ir portalinės svetainės, sujungtos su decentralizuotais registrų sąrašais.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

- (24) Ši direktyva nepažeidžia 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo ⁽¹⁾ ir 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos ⁽²⁾. Ji aiškiai nusako sąlygas, kurių laikantis viešojo sektoriaus institucijos gali naudotis savo intelektinės nuosavybės teisėmis vidaus informacijos rinkoje leidamos dokumentų pakartotinį naudojimą.
- (25) Kadangi siūlomos veiklos tikslų, būtent - lengvinti Bendrijos masto informacijos produktų ir paslaugų, grindžiamų viešojo sektoriaus dokumentais, kūrimą, įtvirtinti sąlygas, kad privačios bendrovės galėtų veiksmingai tarpvalstybiniu mastu naudoti viešojo sektoriaus dokumentus pridėtinę vertę turintiems informacijos produktams ir paslaugoms kurti, ir apriboti konkurencijos iškraipymus Bendrijos rinkoje, kurių valstybės narės negali pakankamai pasiekti, o dėl minėtos veiklos Bendrijai būdingo masto ir poveikio jie gali būti geriau pasiekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali imtis priemonių pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva nesiekama daugiau negu reikia tiems tikslams pasiekti. Šia direktyva siekiama minimalaus derinimo, šitaip išvengiant tarp valstybių narių esamų skirtumų tvarkant viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinį naudojimą,
- c) dokumentams, kurie yra neprieinami dėl prieigos tvarkos valstybėse narėse, įskaitant tuos, kurie neprieinami dėl:
- nacionalinio saugumo (t. y. valstybės saugumo), gynybos ar visuomenės saugumo apsaugos,
 - statistikos ar komercinio konfidencialumo;
- d) dokumentams, kuriais disponuoja viešosios tarnybos transliuotojai ir jų filialai bei kitos institucijos ar jų filialai, veikiančios viešosios tarnybos transliavimo srityje;
- e) dokumentams, kuriais disponuoja švietimo ir mokslo įstaigos, tokios kaip mokyklos, universitetai, archyvai, bibliotekos ir mokslinių tyrimų dariniai, įskaitant atitinkamais atvejais organizacijas, įsteigtas mokslinių tyrimų rezultatams perduoti;
- f) dokumentams, kuriais disponuoja kultūros įstaigos, tokios kaip muziejai, bibliotekos, archyvai, orkestrai, operos, baletas ir kiti teatrai.
3. Ši direktyva remiasi valstybėse narėse esama prieigos tvarka ir jos nepažeidžia. Ši direktyva netaikoma tais atvejais, kai piliečiai ar bendrovės turi įrodyti konkretų interesą pagal prieigos tvarką, kad galėtų susipažinti su dokumentais.
4. Ši direktyva neturi jokio poveikio asmenų apsaugos lygiui tvarkant asmens duomenis pagal Bendrijos ir nacionalinės teisės nuostatas, konkrečiai kalbant, ji nepakeičia Direktyvoje 95/46/EB nustatytų pareigų ir teisių.
5. Šia direktyva nustatytos pareigos taikomos tik tiek, kiek jos yra suderinamos su tarptautinių susitarimų dėl intelektinės nuosavybės teisių apsaugos, ypač su Berno konvencijos ir TRIPS susitarimo nuostatomis.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Ši direktyva nustato būtiniausias taisykles, reglamentuojančias esamų dokumentų, kuriais disponuoja valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos, pakartotinį naudojimą ir tą naudojimą lengvinančias praktines priemones.
2. Ši direktyva netaikoma:
- a) dokumentams, kurių teikimas yra veikla, nepriklausanti atitinkamų viešojo sektoriaus institucijų viešosios užduoties taikymo sričiai, kaip apibrėžta valstybės narės įstatymu ar kitomis privalomomis taisyklėmis, arba nesant tokių taisyklių, kaip apibrėžta pagal bendrą administracinę praktiką atitinkamoje valstybėje narėje;
 - b) dokumentams, kuriems trečiosios šalys turi intelektinės nuosavybės teises;

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) „viešojo sektoriaus institucija“ - tai valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos, viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos ir vienos ar kelių tokių valdžios institucijų arba vienos ar kelių tokių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų asociacijos;
- 2) „viešosios teisės reglamentuojama įstaiga“ - tai kiekviena įstaiga:
 - a) įsteigta konkrečiu tikslu – tenkinti bendrojo intereso reikmes, neturinti nei pramoninės, nei komercinės veiklos požymių; ir
 - b) turinti juridinio asmens statusą; ir
 - c) finansuojama daugiausia valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų; arba esanti tų įstaigų administracinėje priežiūroje, arba turinti administracinę, vadybos ar priežiūros valdybą, kurios daugiau kaip pusė narių yra paskirti valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų;

⁽¹⁾ OL L 167, 2001 6 22, p. 10.

⁽²⁾ OL L 77, 1996 3 27, p. 20.

3) „dokumentas“ - tai:

a) bet koks turinys bet kokia forma (raštu ant popieriaus arba laikomas elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašas);

b) bet kuri tokio turinio dalis;

4) „pakartotinis naudojimas“ - tai fizinių ar juridinių asmenų naudojimas viešojo sektoriaus institucijų disponuojamais dokumentais komerciniams arba nekomerciniams tikslams, išskyrus pirminį tikslą pagal viešąją užduotį, kuriai dokumentai buvo parengti. Keitimasis dokumentais tarp viešojo sektoriaus institucijų vien tik atliekant savo viešąsias užduotis nėra laikomas pakartotiniu naudojimu.

5) „asmens duomenys“ - duomenys, apibūdinti Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio a punkte.

3 straipsnis

Bendrasis principas

Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai leidžiamas viešojo sektoriaus institucijų dokumentų pakartotinis naudojimas, šiuos dokumentus būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams laikantis III ir IV skyriuose nustatytų sąlygų. Kur įmanoma, dokumentai turi būti prieinami elektroninėmis priemonėmis.

II SKYRIUS

PAKARTOTINIO NAUDOJIMO PRAŠYMAI

4 straipsnis

Pakartotinio naudojimo prašymų tvarkymui taikytini reikalavimai

1. Viešojo sektoriaus institucijos pakartotinio naudojimo prašymus, kur įmanoma ir tinka, tvarko elektroninėmis priemonėmis ir daro dokumentą prieinamą prašytojui pakartotiniam naudojimui arba, jei reikia licencijos, galiausiai suteikia prašytojui licenciją per pagrįstą laikotarpį, kuris atitinka nustatytus prašymams susipažinti su dokumentais tvarkymo terminus.

2. Tais atvejais, kai nėra nustatyti terminai ar kitos taisyklės, reglamentuojančios dokumentų pateikimą laiku atžvilgiu, viešojo sektoriaus institucijos tvarko prašymą ir pateikia prašytojui dokumentus pakartotinai naudoti, arba, jei reikia licencijos, galiausiai išduoda prašytojui licenciją per neilgesnį kaip 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo laikotarpį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas dar

20 darbo dienų dideliems ar sudėtingiems prašymams. Tokiais atvejais prašytojui per tris savaites nuo pirminio prašymo pranešama, kad reikia daugiau laiko jam tvarkyti.

3. Priėmusios neigiamą sprendimą, viešojo sektoriaus institucijos prašytojui praneša atsisakymo motyvus, remdamosi tos valstybės narės prieigos tvarkos atitinkamomis nuostatomis arba nacionalinėmis nuostatomis, priimtomis pagal šią direktyvą, ypač pagal 1 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus arba 3 straipsnį. Tais atvejais, kai neigiamas sprendimas yra grindžiamas 1 straipsnio 2 dalies b punktu, viešojo sektoriaus institucija prideda nuorodą į fizinį ar juridinį asmenį, kuris yra teisių turėtojas, jei jis yra žinomas, arba kitais atvejais, į licencijos turėtoją, iš kurio atitinkamą medžiagą viešojo sektoriaus institucija yra gavusi.

4. Kiekviename neigiamame sprendime nurodomi teisės gynimo būdai, jei prašytojas norėtų tą sprendimą apskūsti.

5. Viešojo sektoriaus institucijoms, kurioms taikomi 1 straipsnio 2 dalies d, e ir f punktai, laikytis šio straipsnio reikalavimų nereikia.

III SKYRIUS

PAKARTINIO NAUDOJIMO SĄLYGOS

5 straipsnis

Galimos formos

1. Viešojo sektoriaus institucijos leidžia naudotis savo dokumentais bet kuria parengtine forma ar kalba elektroninėmis priemonėmis, jei tik įmanoma ir tikslinga. Tai nereiškia, kad viešojo sektoriaus institucijos privalo kurti ar pritaikyti dokumentus taip, kad jie atitiktų prašymą, ir tai nereiškia, kad jos privalo teikti išrašus iš dokumentų tais atvejais, kai dėl to reikia neproporcingai didelių pastangų, neapsiribojančių paprasta operacija.

2. Remiantis šia direktyva, iš viešojo sektoriaus institucijų negali būti reikalaujama ir toliau teikti tam tikrą dokumentų rūšį, kad privati ar privataus sektoriaus organizacija galėtų pakartotinai naudoti tokius dokumentus.

6 straipsnis

Atlyginimo ėmimą reglamentuojantys principai

Tais atvejais, kai imamas atlyginimas, bendros pajamos iš dokumentų teikimo ir leidimo juos pakartotinai naudoti neturi viršyti rinkimo, sudarymo, atgaminimo ir platinimo išlaidų kartu su pagrįsta investicijų grąža. Atlyginimas turėtų būti orientuotas į išlaidų padengimą per atitinkamą apskaitos laikotarpį ir apskaičiuojamas laikantis atitinkamoms viešojo sektoriaus institucijoms taikytinų apskaitos principų.

7 straipsnis

Skaidrumas

Bet kurios keliamos sąlygos ir standartinis atlyginimas už viešojo sektoriaus disponuojamų dokumentų pakartotini naudojimui nustatomos iš anksto ir, jei įmanoma ir reikia, skelbiami elektroninėmis priemonėmis. Prireikus viešojo sektoriaus institucija nurodo paskelbto atlyginimo apskaičiavimo pagrindą. Atitinkama viešojo sektoriaus institucija taip pat nurodo, į kokius veiksnius atsižvelgiama apskaičiuojant atlyginimą netipiškais atvejais. Viešojo sektoriaus institucijos užtikrina, kad pakartotinio dokumentų naudojimo prašytojams būtų pranešama apie teisės gynimo būdus, susijusius su jiems poveikio turinčiais sprendimais ar praktika.

8 straipsnis

Licencijos

1. Viešojo sektoriaus institucijos gali leisti pakartotinai naudoti dokumentus nekeldamos sąlygų arba gali taikyti sąlygas, jei reikia, išduodamos licenciją, susijusią su atitinkamais klausimais. Šios sąlygos neturi be reikalo riboti pakartotinio naudojimo galimybių ir neturi būti naudojamos konkurencijai riboti.

2. Valstybės narės, kuriose naudojamos licencijos, užtikrina, kad standartinės licencijos viešojo sektoriaus dokumentų pakartotiniam naudojimui, kurios gali būti pritaikytos konkrečioms licencijų prašymams, būtų prieinamos skaitmenine forma ir galėtų būti tvarkomos elektroniniu būdu. Valstybės narės skatina visas viešojo sektoriaus institucijas naudoti standartinės licencijas.

9 straipsnis

Praktinio pobūdžio priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi praktinio pobūdžio priemonių, lengvinančių pakartotiniam naudojimui prieinamų dokumentų paiešką, tokių kaip pagrindinių dokumentų registrų sąrašai, prieinami geriausiai internetu, ir portalai, sujungti su decentralizuotais registrų sąrašais.

IV SKYRIUS

NEDISKRIMINAVIMAS IR SAŽININGA PREKYBA

10 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Bet kuri pakartotiniam dokumentų naudojimui keliamą sąlygą turi būti nediskriminuojanti lygiaverčių pakartotinio naudojimo kategorijų atžvilgiu.

2. Jei viešojo sektoriaus institucija dokumentus pakartotinai naudoja kaip medžiagą savo komercinei veiklai, kuri nepriklauso jos viešųjų uždavinių taikymo sričiai, dokumentų teikimui tai veiklai taikomas tas pats atlyginimas ir kitos sąlygos, kaip ir kitiems naudotojams.

11 straipsnis

Išskirtinių susitarimų draudimas

1. Pakartotinis dokumentų naudojimas yra atviras visiems potencialiems rinkos dalyviams, net jei vienas ar daugiau rinkos dalyvių jau pasinaudojo pridėtinės vertės produktais, pagrįstais tais dokumentais. Sutartys ar kiti susitarimai tarp dokumentais disponuojančių viešojo sektoriaus institucijų ir trečiųjų šalių nesuteikia išskirtinių teisių.

2. Tačiau tais atvejais, kai išskirtinė teisė yra būtina viešojo intereso paslaugai, tokios išskirtinės teisės suteikimo pagrindo galiojimas yra reguliariai peržiūrimas ir visais atvejais peržiūrimas kas treji metai. Išskirtiniai susitarimai, sudaryti šiai direktyvai įsigaliojus, turi būti skaidrūs ir viešai skelbiami.

3. Esami išskirtiniai susitarimai, kuriems negali būti taikoma išimtis pagal šio straipsnio 2 dalį, nutraukiami sutarčiai pasibaigus arba visais atvejais ne vėliau kaip iki 2008 m. gruodžio 31 d.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

12 straipsnis

Igyvendinimas

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2005 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

13 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija iki 2008 m. liepos 1 d. atlieka šios direktyvos taikymo peržiūrą ir apie šios peržiūros rezultatus kartu su šios direktyvos keitimo pasiūlymais praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Peržiūros metu konkrečiai svarstoma šios direktyvos taikymo sritis ir poveikis, įskaitant viešojo sektoriaus institucijų dokumentų pakartotinio naudojimo padidėjimo mastą, įstatymų leidybos ir administracinio pobūdžio oficialių tekstų pakartotiniam naudojimui ir atlyginimui taikomų principų padarinius, taip pat tolesnes galimybes gerinti vidaus rinkos tinkamą funkcionavimą ir Europos turinio pramonės plėtojimą.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2003 m. lapkričio 17 d.

Parlamento vardu

Pirmininkas

P. COX

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. ALEMANN